

Konsertummæli

Í NAVNI
KÆRLEIKANS

U2 Innocence + Experience Tour í 3Arena í Dublin, Írlandi mán. 23/11 og týs. 24/11

Orðatakið »Leingi er það, ið væl skal vera« hóskar seg til konsertirnar hjá U2 í Dublin í vikuni. Eftir 9 mánaðir »on the road« við Innocence + Experience vóru U2 loksins komnir heim, og var það fyrstu ferð í fimm ár, at teir spældu í heimbýnum. Hetta gav sanniliga afturljóð úr salinum, og það gjørdist ein euforisk og upplyftandi heimkoma

KNÚT HÁBERG EYSTURSTEIN

Tað hevur annars verið ein drúgvur og ójavnur vegur fram á mál. Nýggjasta U2 plátan *Songs of Innocence* varð útgivin í samstarvi við Apple umvegis iTunes. Tað gav at bita tá útgávan sníkti seg inná snildfonir hjá fólki um allan heim. U2 hava fingið nógvar ábreiðslur fyri hetta stuntið, ið vekir øll tey skeivu hugasambondini í eini tíð við vaksandi eftiransing og minkandi talgildum privatlívi. Hesum hendingum á baki var Bono fyri einum álvarsligum súkkluóhappi í desember í fjør, har hann var illa skaddur í øðrum arminum. Hann varð lagdur undir skurð og kom skjótt fyri seg, men tað er ivasamt hvørt hann nakrantíð fer at spæla gittar aftur. Hann tekur skemtiliga til, at hinir í bólkinum fara neyvan at sakna gittarspælið. Havandi hesi viðurskipti í huga, er tað ótrúligt at síggja henda 55 ára gamla mann á palli aftur, og tiltikna tenorrøddin er framvegis ein av heimsins bestu.

Aftur á slóð

Songs of Innocence er tematiskt hin mest persónliga og heimliga útgávan, ið U2 hava latið úr hondum. Bono heldur fyri, at plátan snýr seg um »first journeys« – fyrsta kærleikan, fyrstu barndómsvinirnar, fyrstu konsertirnar o.s.fr. Tær fyrstu ferðirnar, ið hava lyndi til at rita seg fastar í sinnið. Gøturnar í Dublin vóru karmur um hetta tíðarskeiðið, og tí er býurin ein nærum fullkomin karmur um eina U2 konsert á aktuella

MYNDIR: SOLVEIG HANUSARDÓTTIR OLSEN

túringini. Í samband við konsertirnar, vitjaðu vit býin í nakrar dagar, og tað treyt ikki uppá U2 søgur. Áðrenn fyrstu konsertina fóru vit av tilvild inn á hugnaligu familjuriknu pubbina Peter's Pub í miðbýnum, og tað vísti seg, at U2 høvdu verið á gátt tveir dagar frammanundan. Fryntligi barrvørðurin greiddi frá, at U2 vóru fastir gestir á ungum árum og hava javnan vitjað síðani. Hýrúvognsførarin, ið koyrði okkum á fyrru konsertina, hevði ongantíð verið á U2 konsert, men kundi tó erpa sær av at hava hoyrt blaðungu U2 royna seg sum gøtutónleikarar á Dandelion Market í sein-70'unum. Eg spurdi

henda føraran, hvat írar hugsa um U2 í dag. Hann lýsti tað við prosentum og segði, at eini 50% í hvussu so er dáma partar av tónleikinum, men at eini 60% halda at Bono er ov breiðkjaftaður. Hann legði tó áherðslu á, at hesar báðar hugsanir ikki útiloka hvørja aðra, men eru tvær síður av somu søk.

Hava vit brúk fyri U2 í 2015?

Eg mælti tað ikki hart á hýrúvognstúrinum, men meira yvirskipað hevði eg hug at spyrja, hvørt tað er brúk fyri U2 longur. Tað eru hóast alt 35 ár síðani fyrsta U2 plátan kom út, og

skjótt hava teir verið til í samfull 40 ár. Í teirri stóru myndini er hetta ikki nakað drúgv títarskeið, men innan rock o.a. populertónleik er tað long tíð. Er tað brúk fyri hesum slagnum av heimskendum »old school« rock-bólkum, ið spæla stórvingnan ikoniskan tónleik við stórum hugsjónum? Er tað viðkomandi í eini tíð við talgildari sundurpetting og ótálmaðari einstaklingadyrkan? Um konsertirnar í 3Arena skulu takast sum ábendingar, so má svarið verða eitt gellandi ja! U2 eru enn sum áður ein treiskliga treytaleys rødd, ið framvegis vil smíða tað vakra og góða burtúrur sorg og trega, ið framvegis

mótmælir órætti og skeivleikum og framvegis sparkar reyv. Hóast allir limirnir eru farnir um tey fimmti, rocka teir ígjøgnum sum á fyrsta degi. Í roynd og veru tykjast teir óðari og drivnari nú enn áður. Tað munnu hava tikið orðini hjá Dylan Thomas til sín: »Do not go gentle into that good night, Old age should burn and rave at close of day; Rage, rage against the dying of the light.«

Hjartanemandi hi-tech

Í mun til tær seinastu heimstúringarnar, ið vóru uttandura stadion túringar, er *Innocence + Experience* ein innandura arena túring, tvs. at í hesum førinum vóru »bert« 14.000 fólk á hvørjari konsert. Hetta gav serstakar og – eftir U2 standardi – intimar karmar.

Lagt var frá landi við eini hegnisligari rock'n'roll útgávu av »The Miracle (of Joey Ramone)« av *Songs of Innocence*. Ein sangur um fyrstu Ramones konsertina, ið kveikti teir ungu U2. Óinnballaða rock'n'roll ágrýtnið helt fram við lögum av debutplátuni *Boy* frá 1980. Bono kunngjórði bólkin sum »We're a band from the north side of Dublin«. Hetta hevur hann sagt á øllum konsertunum á I+E túringini, men hesu ferð gav tað afturljóð úr salinum, og fólk tóktust errin av at taka ímóti heimskendu rockstjórnum á heimavølli.

U2 hevur altíð verið frammarlaga innan innovativa pallseting, og aktuella túringin er einki undantak. Ein stóruskíggi spældi ein avgerðandi leiklut sum konsertin leið. Tó ikki sum bakteppi handan bólkin,